

Anonymizované znění

Překlad

C-169/23 – 1

Věc C-169/23

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

17. března 2023

Předkládající soud:

Kúria (Maďarsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

8. února 2023

Navrhovatel, žalovaný v řízení v prvním stupni (dále jen „žalovaný“):

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Odpůrce, žalobce v řízení v prvním stupni (dále jen „žalobce“):

UC

Usnesení

Kúria (Nejvyšší soud, Maďarsko)

rozhodující jakožto kasační soud

[omissis]

Žalobce: UC

([omissis] Budapešť, Maďarsko)

[omissis]

Žalovaný: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (Národní úřad pro ochranu údajů a svobodu informací, Maďarsko)

([omissis] Budapešť, Maďarsko)

[omissis]

Předmět sporu: ochrana osobních údajů

Navrhovatel: žalovaný

[omissis]

Výrok

Kúria (Nejvyšší soud) předkládá Soudnímu dvoru Evropské unie následující předběžné otázky:

1) Musí být čl. 14 odst. 5 písm. c) ve spojení s čl. 14 odst. 1 a bodem 62 odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“) vykládán v tom smyslu, že výjimka stanovená v čl. 14 odst. 5 písm. c) se nevztahuje na údaje vytvořené vlastním postupem správce, ale pouze na údaje, které správce výslovně získal od jiné osoby?

2) V případě, že se čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR vztahuje i na údaje vytvořené vlastním postupem správce, musí být právo podat stížnost u dozorového úřadu, zakotvené v čl. 77 odst. 1 nařízení GDPR, vykládáno v tom smyslu, že fyzická osoba, která tvrdí, že došlo k porušení povinnosti poskytnout informace, může při uplatnění svého práva podat stížnost požádat o přezkoumání, zda právo členského státu v souladu s čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR stanoví vhodná opatření na ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů?

3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, lze čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR vykládat v tom smyslu, že „vhodná opatření“ uvedená v tomto ustanovení znamenají, že vnitrostátní zákonodárce musí (prostřednictvím právních předpisů) provést opatření týkající se zabezpečení údajů stanovená v článku 32 GDPR?

[omissis] [procesní náležitosti podle vnitrostátního práva]

Odůvodnění

- 1 Kúria (Nejvyšší soud), jakožto soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky, žádá Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) podle článku 267 SFEU o výklad ustanovení unijního práva nezbytných pro řešení sporu.

Předmět sporu a skutkové okolnosti relevantní pro žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

- 2 V Maďarsku Budapest Főváros Kormányhivatala (správní úřad hlavního města Budapešti, Maďarsko) (dále jen „orgán vydávající osvědčení“), který není stranou sporu, vydal na základě zákonného oprávnění osvědčení o imunitě proti

koronaviru. Fyzická osoba-žalobce poté, co od orgánu vydávajícího osvědčení obdržela potvrzení o imunitě potvrzující její očkování proti pandemii COVID-19, následně podala dne 30. dubna 2021 stížnost u Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (Národní úřad pro ochranu údajů a svobodu informací; dále jen „žalovaný“), v níž požadovala zahájení správního řízení o ochraně údajů s cílem nařídit orgánu vydávajícímu osvědčení, aby uvedl své operace zpracování do souladu s ustanoveními GDPR. Žalobce ve své stížnosti mimo jiné tvrdil, že orgán vydávající osvědčení nevypracoval a nezveřejnil informační leták o zpracování údajů souvisejících s vydáváním osvědčení o imunitě a že nebyly poskytnuty dostatečné informace o účelu a právním základu zpracování a o tom, jaká mají subjekty údajů práva a jak je mohou uplatnit.

- 3 V řízení zahájeném po podání stížnosti orgán vydávající osvědčení na žádost žalovaného uvedl, že vykonává své funkce týkající se vydávání osvědčení o imunitě podle § 2 a koronavírus elleni védettségi igazolásról szóló 60/2021. (II.12.) Korm. rendelet (nařízení vlády č. 60/2021 ze dne 12. února o osvědčení o imunitě proti koronaviru; dále jen „nařízení vlády“), přičemž právním základem zpracování je čl. 6 odst. 1 písm. e) GDPR a v případě zpracování zvláštních kategorií osobních údajů čl. 9 odst. 2 písm. i) GDPR. Uvedl, že v souladu s § 3 odst. 2 a 3 nařízení vlády shromáždil údaje, které mají být zpracovány, prostřednictvím automatického přenosu informací od provozovatele oblasti elektronických služeb a od orgánu odpovědného za registraci osobních údajů a adres. Uvedl, že podle čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR není povinen poskytovat informace o zpracování, ale že přesto vypracoval informační leták o zpracování a zveřejnil jej na svých internetových stránkách.
- 4 Rozhodnutím ze dne 15. listopadu 2021 [omissis] žalovaný zamítl stížnost žalobce. V odůvodnění rozhodnutí se uvádí, že orgán vydávající osvědčení neměl povinnost poskytnout informace podle článku 14 GDPR, neboť na dané zpracování se vztahuje výjimka stanovená v čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR. Právním základem pro posuzované zpracování bylo výše uvedené nařízení vlády a vzhledem k tomu, že orgán vydávající osvědčení nezískal údaje od samotných subjektů údajů a že § 3 odst. 1 nařízení vlády výslovně ukládá orgánu vydávajícímu osvědčení shromažďovat údaje, nebyl tento orgán podle čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR povinen informace poskytnout. Podle odůvodnění rozhodnutí bylo považováno za osvědčenou praxi, že orgán vydávající osvědčení zveřejnil na svých internetových stránkách informace o zpracování údajů, i když k tomu nebyl ze zákona povinen.
- 5 Žalovaný z moci úřední posoudil otázku vhodných opatření na ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů uvedených v čl. 14 odst. 5 písm. c) druhé větě GDPR a uvedl, že za taková opatření je třeba považovat § 5 až 7, jakož i § 2 a 3 nařízení vlády.
- 6 V odůvodnění rozhodnutí bylo uvedeno, že pro účely posouzení použitelnosti pravidla o výjimce byl vzat v úvahu bod 66 pokynů WP. 260 [pracovní skupiny

pro ochranu údajů zřízené podle článku 29] a bod 41 pokynů [Evropského sboru pro ochranu osobních údajů] 03/2020.

- 7 Podle tohoto odůvodnění nebyl orgán vydávající osvědčení povinen poskytnout informace také z toho důvodu, že z moci úřední věděl o akademické kvalifikaci a odborné znalosti žalobce, a proto věděl, že mu nevznikne žádná újma na jeho právech.
- 8 Z tohoto odůvodnění rovněž vyplynulo, že žalobce byl podle čl. 77 odst. 1 GDPR oprávněn podat pouze stížnost na zdržení se porušování práv, která se ho týkala, takže [žalovaný] nerozhodoval o žádosti žalobce týkající se zaslání informačního letáku o zpracování ostatním subjektům údajů a uložení pokuty v případě nesplnění povinnosti. Žalovaný zdůraznil, že přesto z moci úřední posoudil ustanovení nařízení vlády, včetně čl. 14 odst. 5 písm. c) druhé věty GDPR.
- 9 Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí správní žalobu. Fővárosi Törvényszék (městský soud v Budapešti, Maďarsko) [dále jen „správní soud“] žalobě vyhověl, rozhodnutí žalovaného zrušil a nařídil mu zahájit nové řízení.
- 10 V odůvodnění rozsudku správní soud při výkladu čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR uvedl, že výjimka se neuplatní, neboť v souvislosti s osvědčeními o imunitě jsou generovány údaje, které správce neshromažďuje od jiného subjektu, ale vytváří je sám. Jedná se mimo jiné o sériové číslo osvědčení o imunitě (průkaz), dobu platnosti potvrzení v případě onemocnění, QR kód vložený do průkazu, čárový kód a další alfanumerické kódy na dokladu o doručení, jakož i údaje vytvořené během postupu správce v souvislosti s vyřizováním věci.
- 11 Podle výkladu správního soudu se výjimka stanovená v čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR může týkat pouze údajů získaných od jiného subjektu.
- 12 Podle odůvodnění tohoto rozsudku bylo [napadené] rozhodnutí zjevně neodůvodněné, když považovalo za použitelnou výjimku stanovenou v čl. 14 odst. 5 písm. a) GDPR, neboť tato výjimka se může uplatnit pouze tehdy, když se poskytnuté informace již dříve týkaly všech aspektů zpracování a okolnosti zpracování se mezitím nezměnily, aniž je pro účely tohoto posouzení relevantní odborná kvalifikace nebo vzdělání subjektu údajů.
- 13 Z tohoto odůvodnění rovněž vyplývá, že správní žádost žalobce adresovaná žalovanému nesměřovala k využití možnosti podle čl. 58 odst. 2 písm. c) GDPR, ale jednalo se o stížnost podle čl. 77 odst. 1 nařízení GDPR, přičemž toto ustanovení nepodmiňuje právo obrátit se na [dozorový] úřad tím, že by se žalobce předtím obrátil na orgán vydávající osvědčení. Podle téhož odůvodnění v řízení, které bylo zahájeno u žalovaného, žalovaný uložil orgánu vydávajícímu osvědčení, aby vydal obecné prohlášení ve vztahu ke všem subjektům údajů, a nikoli konkrétně ve vztahu k žalobci.
- 14 Správní soud se v rozsudku nezabýval čl. 14 odst. 5 písm. c) druhou větou GDPR, a to s ohledem na jeho výklad tohoto pravidla o výjimce.

- 15 Proti tomuto pravomocnému rozsudku podal žalovaný mimořádný opravný prostředek, v důsledku čehož Kúria (Nejvyšší soud) zahájil toto řízení o kasačním opravném prostředku.
- 16 Podle kasačního opravného prostředku žalovaného je rozsudek správního soudu nezákonný mimo jiné z důvodu nesprávného a nezákonného výkladu čl. 14 odst. 1 a odst. 5 písm. c) GDPR.
- 17 Žalobce ve svém vyjádření ke kasačnímu opravnému prostředku navrhuje především potvrzení rozsudku správního soudu s tím, že byl vydán v souladu se zákonem, a podpůrně, pro případ, že by se Kúria (Nejvyšší soud) s tímto názorem neztotožnil, navrhuje zahájení řízení o předběžné otázce před Soudním dvorem za účelem výkladu čl. 14 odst. 1 GDPR a výjimky stanovené v čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR.

Použitelné právo

A) Unijní právo:

- 18 Článek 14 odst. 1 GDPR stanoví:

Jestliže osobní údaje nebyly získány od subjektu údajů, poskytne správce subjektu údajů tyto informace:

- a) totožnost a kontaktní údaje správce a případně jeho zástupce;
 - b) případně kontaktní údaje případného pověřence pro ochranu osobních údajů;
 - c) účely zpracování, pro které jsou osobní údaje určeny, a právní základ pro zpracování;
 - d) kategorie dotčených osobních údajů;
 - e) případné příjemce nebo kategorie příjemců osobních údajů;
 - f) případný záměr správce předat osobní údaje příjemci ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci [...].“
- 19 Článek 14 odst. 5 GDPR stanoví:

„Odstavce 1 a 4 se nepoužijí, pokud a do té míry, v níž:

- a) subjekt údajů již uvedené informace má;

[...]

c) je získávání nebo zpřístupnění výslovně stanoveno právem Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje a v němž jsou stanovena vhodná opatření na ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů; nebo

[...].“

20 Článek 77 odst. 1 GDPR stanoví:

„Aniž jsou dotčeny jakékoliv jiné prostředky správní nebo soudní ochrany, má každý subjekt údajů právo podat stížnost u některého dozorového úřadu, zejména v členském státě svého obvyklého bydliště, místa výkonu zaměstnání nebo místa, kde došlo k údajnému porušení, pokud se subjekt údajů domnívá, že zpracováním jeho osobních údajů je porušeno toto nařízení.“

B) Maďarské právo

Příslušná ustanovení a **koronavirus elleni védelethez szükséges igazolásról szóló 60/2021. (II.12.) Korm. rendelet** [nařízení vlády č. 60/2021 ze dne 12. února o osvědčení o imunitě proti koronaviru (nařízení vlády)], ve znění platném v době, kdy žalovaný obdržel stížnost žalobce:

21 Ustanovení § 2 odst. 6 a 7 stanoví:

Osvědčení o imunitě vydává správní úřad hlavního města Budapešt (orgán vydávající osvědčení) oprávněné fyzické osobě buď z moci úřední nebo na žádost.

22 Ustanovení § 3 odst. 3 stanoví:

„V případech uvedených v § 2 odst. 6 písm. c) a d) shromažďuje orgán [vydávající osvědčení] automatickým přenosem informací – v případě potřeby prostřednictvím příslušných služeb összerendelési nyilvántartás [registr elektronické správy identifikačních údajů, Maďarsko] – tyto informace

a) od provozovatele EESZT [Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Tér (oblast elektronických zdravotních služeb)]: číslo sociálního pojištění subjektu údajů, údaje uvedené v § 2 odst. 1 písm. e) a g) a údaje uvedené v odstavci 1;

b) od orgánu odpovědného za registraci osobních údajů a adres: jméno, identifikační údaje z cestovního pasu a trvalého průkazu totožnosti a adresu subjektu údajů.“

23 Ustanovení § 2 odst. 1:

„Osvědčení o imunitě obsahuje:

a) jméno subjektu údajů;

b) číslo pasu subjektu údajů, pokud jej má;

- c) číslo a identifikátor dokladu trvalého průkazu totožnosti subjektu údajů, pokud jej má;
- d) sériové číslo osvědčení o imunitě;
- e) pokud je předložen doklad o očkování, datum očkování;
- f) pokud je předložen doklad o prodělání onemocnění, datum platnosti tohoto dokladu;
- g) opticky čitelný kód pro uchovávání údajů vytvořený z údajů uvedených v písmenech a) až f);
- h) následující údaje ve formě textových upozornění:
 - ha) „Aby byl průkaz platný, musí být předložen společně s občanským průkazem nebo cestovním pasem“;
 - hb) „Není přenositelný“;
 - hc) „Práva spojená s osvědčením lze nalézt na internetových stránkách koronavirus.gov.hu“.

Důvody, které vedly k zahájení řízení o předběžné otázce a argumenty účastníků řízení

- 24 Podle vnitrostátního práva je Kúria (Nejvyšší soud) soudem, jehož rozhodnutí nelze napadnout dalšími opravnými prostředky.
- 25 Právním základem sporu, který mezi stranami probíhá, je GDPR, tedy norma sekundárního práva s normativní povahou, která vyžaduje výklad jakožto unijní právo přímo použitelné na spor, přičemž tento výklad přísluší Soudnímu dvoru (článek 267 SFEU).
- 26 Kúria (Nejvyšší soud) přezkoumal podmínky pro zahájení řízení o předběžné otázce stanovené ve věci Cilfit a další (283/81, EU:C:1982:335) a upřesněné ve věci [Conorzio Italian Management a Catania Multiservizi] (C-561/19, EU:C:2021:799) a dospěl k závěru, že tyto podmínky jsou splněny z níže uvedených důvodů.
- 27 Předložené otázky jsou relevantní pro řešení merita věci, neboť vyhovění kasačnímu opravnému prostředku žalovaného závisí mimo jiné na tom:
 - a) zda se na dané zpracování údajů vztahuje výjimka stanovená v čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR;
 - b) zda může subjekt údajů v řízení o stížnosti podle čl. 77 odst. 1 GDPR opřít své argumenty o čl. 14 odst. 5 písm. c) druhou větu GDPR; pokud tomu tak je, je

třeba v rámci tohoto ustanovení vyložit, co znamená stanovení vhodných opatření v rámci práva dotčeného členského státu.

- 28 Zadruhé, Soudní dvůr dosud nevyložil výjimku stanovenou v čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR, která se na spor vztahuje, ani nevyložil čl. 77 odst. 1 GDPR ve vztahu k této výjimce.
- 29 Ačkoliv bod 66 pokynů WP. 260 Pracovní skupiny pro ochranu údajů zřízené podle článku 29 a bod 41 pokynů [Evropského sboru pro ochranu osobních údajů] 03/2020], který má v podstatě totožný obsah, do určité míry vykládají toto pravidlo o výjimce, nelze výklad Pracovní skupiny označit za autentický výklad unijního práva, neboť nepředstavuje unijní akt ve smyslu článku 288 SFEU a není závazný pro soudy členských států, ani neodpovídá na otázky, které je třeba vyložit v projednávané věci.
- 30 Zatřetí, výklad použitelných ustanovení GDPR není tak zřejmý, aby vylučoval jakoukoli důvodnou pochybnost, vzhledem k tomu, že senát správního soudu, který projednával tuto věc, složený ze tří soudců z povolání, a senát Kúria (Nejvyšší soud), který věc nyní projednává, složený z pěti soudců z povolání, vykládají čl. 14 odst. 5 písm. c) první větu GDPR odlišně; dále, že výrazy uvedené v bodě 62 odůvodnění GDPR se liší od výrazů uvedených v tomto normativním ustanovení (zaznamenání/zpřístupnění – získávání/zpřístupnění); a konečně, že s ohledem na tvrzení žalobce žalovaný rovněž provedl odlišný výklad dotčeného normativního ustanovení.
- 31 Podle žalobce lze výjimku stanovenou v čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR zohlednit pouze v případě, že se zpracování týká údajů získaných od jiné osoby, než je subjekt údajů, a neuplatní se v případě, že údaje vytváří správce. Přístup žalovaného podle jeho názoru vedl k tomu, že právo na informace bylo zbaveno obsahu, který je pro uplatnění práv subjektů údajů jednoznačně zásadní, tedy aby subjekty údajů věděly, jaká jsou jejich práva v souvislosti s daným zpracováním.
- 32 Žalovaný se naopak domnívá, že na dané zpracování se vztahuje čl. 14 odst. 5 písm. c) nařízení GDPR. GDPR rozlišuje dvě úrovně, pokud jde o informace, které mají být poskytnuty subjektům údajů: na jedné straně články 13 a 14 GDPR upravují informace, které mají být subjektům údajů poskytnuty, i když o ně nepožádají, a na druhé straně článek 15 GDPR upravuje informace, které mají být poskytnuty na žádost subjektu údajů. Pokud správce získá osobní údaje přímo od subjektu údajů, musí být informace poskytnuty v souladu s článkem 13 GDPR, zatímco ve všech ostatních případech musí být informace poskytnuty v souladu s článkem 14. Žalovaný zdůrazňuje, že GDPR stanoví uzavřenou právní úpravu, pokud jde o způsob poskytování informací, a že tudíž žádné zpracování údajů není ze své podstaty vyloučeno z povinnosti poskytovat informace.
- 33 Podle žalovaného spadá předmětné zpracování zcela do věcné působnosti článku 14 nařízení GDPR, a jelikož se tedy toto zpracování týká údajů, které „nebyly

- získány od subjektu údajů“, vztahuje se na něj výjimka stanovená v čl. 14 odst. 5 písm. c).
- 34 Na podporu svého tvrzení odkazuje na bod 62 GDPR, který v souvislosti s výše uvedeným pravidlem výjimky – a na rozdíl od výrazů uvedených v normativním textu – obsahuje výrazy *zaznamenání* a zpřístupnění osobních údajů.
- 35 Žalovaný odkazuje na rozsudek Soudního dvora ve věci Trapeza Peiraios (C-243/20, EU:C:2021:1045), bod 32 a citovanou judikaturu, podle něhož v případě rozdílů mezi různými jazykovými verzemi unijního práva musí být dotčené ustanovení vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí. Podle žalovaného ze systematického výkladu dotčených ustanovení vyplývá, že bod 62 odůvodnění GDPR obsahující výrazy *zaznamenávání/uložení/zaznamenání*, používá výrazy podstatně širšího významu než výrazy *získávání/shromažďování* a že na druhé straně zatímco čl. 14 odst. 1 se týká pouze jedné operace zpracování (získávání/shromažďování), čl. 14 odst. 5 písm. c) zahrnuje do rozsahu výjimky ve všech případech několik operací zpracování (kromě shromažďování zahrnuje rozsah výjimky také zpřístupnění nebo zveřejňování, v závislosti na různých jazykových verzích).
- 36 Žalovaný tvrdí, že ze systematického hlediska vede srovnání jednotlivých ustanovení GDPR k závěru, že věcná působnost čl. 14 odst. 5 písm. c) zahrnuje přinejmenším stejnou skupinu operací zpracování jako čl. 14 odst. 1.
- 37 Důvodné pochybnosti vzbuzuje rovněž čl. 77 odst. 1 GDPR, který upravuje řízení o stížnosti, jež lze zahájit přímo u dozorového úřadu, ve spojení s čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR.
- 38 Žalovaný tvrdí, že čl. 14 odst. 5 písm. c) druhá věta GDPR zahrnuje posouzení vhodnosti vnitrostátního práva, což podle žalovaného vyžaduje, aby dozorový úřad provedl jakési řízení o kontrole právní úpravy, přičemž dozorový úřad nemá pravomoc přezkoumávat správnost vnitrostátní právní úpravy.
- 39 Podle názoru žalobce nelze omezit právo podat stížnost podle čl. 77 odst. 1 GDPR, tedy namítat porušení právní úpravy v souvislosti se zpracováním údajů týkajících se subjektu údajů, a subjekt údajů může v takovém případě požádat dozorový úřad, aby v rámci řízení o stížnosti provedl přezkum podle čl. 14 odst. 5 písm. c) druhé věty GDPR.
- 40 Konečně výkladem výrazu „vhodná opatření na ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů“ v čl. 14 odst. 5 písm. c) druhé větě GDPR může Soudní dvůr poskytnout vnitrostátnímu soudu užitečnou odpověď pro řešení sporu tím, že upřesní, co musí dozorový úřad nebo příslušný soud v takové situaci zkoumat s ohledem na vnitrostátní právo.
- 41 Podle názoru Kúria (Nejvyšší soud) bude posledně uvedená otázka pro věc relevantní, pokud Soudní dvůr potvrdí níže uvedené stanovisko Kúria (Nejvyšší

soud); v takovém případě by došlo k novému řízení, v němž by soud prvního stupně musel rozhodnout i o této sporné otázce.

Stanovisko Kúria (Nejvyšší soud) k položeným předběžným otázkám

První předběžná otázka

- 42 Kúria (Nejvyšší soud) se v podstatě ztotožňuje s názorem žalovaného ohledně uplatnění výjimky stanovené v čl. 14 odst. 5 písm. c) nařízení GDPR, a sice že výjimka se může vztahovat na všechny typy zpracování, které se netýkají údajů získaných od subjektu údajů ve smyslu článku 13 nařízení GDPR.
- 43 Ve prospěch toho hovoří bod 62 odůvodnění GDPR, který rovněž poskytuje výklad čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR tím, že místo výrazu „získávání“ použitého v normativním textu používá výraz „zaznamenání“.
- 44 Kúria (Nejvyšší soud) posoudil výrazy, které jsou v jiných jazykových verzích GDPR na místě, které v maďarské jazykové verzi odpovídá výrazu „megszerzés“ v čl. 14 odst. 5 písm. c) a výrazu „rögzítés“ v bodě 62 odůvodnění. V důsledku toho zjistil, že normativní text obsahuje výrazy rovnocenné maďarštině v anglické (obtaining), německé (Erlangung), francouzské (obtention), italské (ottenimento) a španělské (obtención) verzi. Naproti tomu v bodě 62 odůvodnění anglické (recording), italské (registrazione) a francouzské (enregistrement) verze používají výrazy rovnocenné výrazu „rögzítés“ (zaznamenání) v maďarské jazykové verzi, zatímco německé a španělské verze používají výraz rovnocenný výrazu „tárolás“ (uložení) (Speicherung – zaznamenání).
- 45 Jak vyplývá z výše uvedeného, rozdíl není mezi různými jazykovými verzemi, ale především mezi výkladem uvedeným v odůvodnění a výrazem použitým v normativním textu. Zatímco první z nich se vztahuje na širší skupinu operací zpracování, výraz „získávání“ použitý v čl. 14 odst. 5 písm. c) první větě GDPR se vztahuje na užší skupinu operací zpracování.
- 46 Vzhledem k tomu, že věcná působnost článku 14 GDPR je dána především odstavcem 1 a samotným nadpisem článku 14, podle něhož se toto ustanovení vztahuje na osobní údaje, které nebyly získány od subjektu údajů, je třeba dospět k závěru, že výjimka stanovená v čl. 14 odst. 5 písm. c) GDPR se vztahuje na veškerá zpracování osobních údajů, které nebyly získány od subjektu údajů, a tedy i na údaje vytvořené správcem.

Druhá předběžná otázka

- 47 Podstatou druhé otázky Kúria (Nejvyšší soud) je, zda má dozorový úřad pravomoc zkoumat otázku vhodných opatření stanovených ve vnitrostátním právu na ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů uvedených v čl. 14 odst. 5 písm. c) druhé větě GDPR, tedy ověřit záruky přijaté vnitrostátním právem podle GDPR,

a zda subjekt údajů – v projednávané věci žalobce – může v rámci řízení o stížnosti požádat o posouzení souladu vnitrostátního předpisu s GDPR.

Třetí předběžná otázka

- 48 Je zřejmé, že Soudní dvůr bude muset odpovědět na třetí předběžnou otázku pouze tehdy, pokud odpoví na druhou otázku v tom smyslu, že dozorový úřad je příslušný k provedení přezkumu a že subjekt údajů může při uplatnění svého práva podat stížnost požádat o posouzení souladu vnitrostátního práva s GDPR v souladu s čl. 14 odst. 5 písm. c) druhou větou GDPR.
- 49 Podle názoru Kúria (Nejvyšší soud) není jasné, co unijní normotvůrce rozumí pojmem „vhodná opatření na ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů“.
- 50 Kúria (Nejvyšší soud) uvádí, že ačkoli se zdá být logické odpovědět na tuto otázku tak, že vhodná opatření zahrnují jednak zahrnutí prvků uvedených v čl. 14 odst. 1 písm. a) až f) GDPR do dotčeného vnitrostátního práva a jednak možnost požádat o posouzení provedení opatření týkajících se zabezpečení zpracování upravených v článku 32 GDPR, je třeba zdůraznit, že zatěžování právních předpisů takovými technickými ustanoveními by bylo v rozporu se srozumitelností normativních textů a s potřebou jasnosti pravidel, a že by rovněž bylo možné považovat za dostatečnou záruku to, že tato opatření týkající se zabezpečení údajů jsou dodržována každým dotčeným subjektem v členském státě, i když nebyla konkrétně provedena, a že v případě řízení před dozorovým úřadem to tento subjekt může prokázat.

Závěrečná část

[omissis] [procesní náležitosti podle vnitrostátního práva]

Budapešť, dne 8. února 2023

[podpisy]